

nister i denne Lov er gaaet ind paa, at Beskjendtgjørelser, som foranlediges ved denne Lov, indrykkes i de mere udbredte Blade, og at man altsaa her er gaaet et Skridt bort fra blot at beskjendtgjøre i de saakaldte officielle Blade. Her er atter en Lov, hvor Beskjendtgjørelserne skulle ske i de mere udbredte Blade, i de Blade, Folk læse, i Stedet for i de Blade, Folk ikke læse.

Bønløffe: Jeg vil gjerne se, om jeg ikke kan bringe lidt koldt Vand i det varme Blod, som der er for Præmiesystemet, men jeg erkjender, at det ikke vil være muligt at standse Forsamlingen i det lette Løb, den er kommen ind paa ved dette Lovforslag. Det forekommer mig forunderligt, at det høie Thing efter nu i mange Aar at have haft Præmiesystem, som var voget op lidt efter lidt, og endelig var naaet til 60,000 Kr. aarlig, nu paa een Gang springer op til 200,000 Kr. til dette System. Mine Herrer! Jeg tror ikke paa, at det gavner vor Husdyravl i mindste Maade, at vi forhøie Præmierne og gaa frem, saaledes som her foreslaas. Jeg tror, at der allerede er tilstrækkelig Interesse her i Landet til at staffe saa gode Husdyr og at opdrætte disse saa godt som muligt, og jeg er nær ved at sige, at jeg tror, at Landbostanden ogsaa har den fornødne Evne dertil. Jeg er ingen Modstander af det System, da man er begyndt, kan man vel ikke standse, og jeg vil heller ikke gjøre Forsøg derpaa — jeg vil kun advare imod, at man gaar for vidt.

Lüttichau: Jeg var, som det vil erindres, ved Sagens 1ste Behandling i Tvivl om, hvorvidt man burde yde et større Bidrag til Følhopper, men da jeg ikke er blind for, at det kan være et rigtigt Princip, og da jeg maa erkjende, at Udlandet ogsaa er kommet ind paa at anvende forholdsvis Mere til Følhopper, saa har jeg været Medforslagsstiller til de Endringsforslag, der gaa i den Retning. Jeg skal tillade mig at anbefale alle de Endringsforslag, som ere stillede under Nr. 1 til 9, deri indbefattet ogsaa det sidste, der er stillet til den sidste Paragraf, og hvorved der i Stedet for „hele Husdyrhold“ sættes: „hele vel lønnende Kvæghold“, og da disse Forslag alle ere motiverede, behøver jeg jo ikke at gjøre det. I større Tvivl befinder jeg mig med Hensyn til Underændringsforslaget til Endringsforslaget Nr. 2, idet jeg mener, at det er aldeles tilstrækkeligt, naar der i den Tid, der ligger os nærmest, anvendes 10,000 Kr. til Følhopper. Jeg er nemlig ikke af den Mening, som blev gjort gjældende af det ærede

Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), at denne Lov skal gjælde for en længere Periode. Jeg tror tværtimod, at den oftere vil komme under Revision, ligesom det jo ogsaa kun er 7 Aar siden, at man havde denne Sag for. Jeg tror heller ikke, at det er heldigt at forandre Tallene, som det foreslaas i de andre Endringsforslag. Jeg tror uden at gaa ind paa de Argumenter, der herfor bleve fremsførte, og som jeg tror kun har relativ Berettigelse, at Loven vil faae en hurtigere og sikkrere Gang, naar disse Endringsforslag falde bort.

Bust: Jeg har kun en ganske kort Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Grenaa (Bønløffe). Han talte om vor Varme, men jeg tror, at hvis der overhovedet er Varme, saa er den gjensidig. Jeg synes i alt Fald ikke, at det ærede Medlem var saa særlig kold for den Sag, han talte om. Han svæver imidlertid i en Misforstaaelse, naar han tror, at denne Lov giver 200,000 Kr. til Præmier. (Udfrydelse). Ja, men saa maa man heller ikke sige, at vi Landboere her faae 200,000 Kr. til Præmier, naar der i Følge sidste Stykke i § 1 drages 60,000 Kr. fra, som ikke gaa til Præmier. Det har iøvrigt glædet mig, at der baade fra det ærede Medlem og fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds og fra flere andre ærede Medlemmer baade ved første og anden Behandling er kommet Udtalelser frem, som alle vise, at vi ikke anse dette Præmievesen for at være noget Ideelt. Vi tro, at det er nødvendigt i Dieblirket, og at det har været mere nødvendigt tidligere, og vi tro, at dette Forslag, gaar ud paa at fremme noget de Forhold, vi ville have fremmede. Men naar det ærede Medlem fra Grenaa tilraadede os, der staa paa denne Side og ere glade ved denne Lov, at nu skulde vi standse og ikke løbe for vidt, saa holder jeg for mit Vedkommende paa det stik Modsatte. De Par Hundretusind, der her gives til Landbruget, til Landets Hovederhvervs Fremme, er altfor, altfor lidt. Det ærede Medlem maa vistnok ad Aare, hvis vi da endnu have den Fornøielse at have ham til Kollega, tale med endnu større Varme for at standse Sagen. Vi kunne i alt Fald ikke nu erkjende, at de 200,000 Kr. vi her faae, ere et særligt Kov, vi skulde være inderlig taknemlige for. Det er naturligtvis et Fremskridt, som jeg sagde ved første Behandling, som vi kunne tage med. Jeg tror ganske vist ikke — og de fleste ærede Medlemmer her i Salen dele vistnok min Opfattelse — at Præmiesystemet just er noget Ideelt, men det hjælper altid til. Et